

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2015.3.18.
COM(2015) 129 final

2015/0065 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A Tanács 2003-ben irányelvet fogadott el megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról (a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv). Ez az irányelv az alábbi két fő célt szolgálta: a tőke mozgását érintő torzulások elkerülése, valamint az egyik tagállamban letelepedett kifizetők által egy másik tagállamban illetőséggel bíró természetes személyek számára teljesített kamatok tényleges megadóztatása. A megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv – a megtakarításokból származó jövedelemben részesülő természetes személy illetékessége szerinti tagállam jogszabályaival összhangban – megkönnyíti az ilyen típusú kamatkifizetés megadóztatását, méghozzá az e személyek részére teljesített kamatkifizetésekre vonatkozó automatikus információcsere kötelezettségének előírása útján. Az irányelv rendelkezései 2005. július 1-jén léptek hatályba, majd 2007. január 1-jén kiterjesztésre kerültek Bulgáriára és Romániára, valamint 2013. július 1-jén Horvátországra, tekintettel az említett országok uniós csatlakozására.

Az említett irányelv az Európai Tanács 2000. június 19–20-i elnökségi következtetéseinek eredménye, melynek keretében a tagállamok megállapodtak arról, hogy azon elv végrehajtása érdekében, miszerint valamennyi polgár adó fizetésére kötelezett valamennyi, megtakarításokból származó jövedelme tekintetében, „a lehető legszélesebb körű” információcsere jelenti az Unió nemzetközi fejleményekkel összhangban kialakított legfőbb célkitűzését.

Az irányelv 2003-ban elfogadott változata a természetes személyek követelésekből (klasszikus kamatbevételekből vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból származó tőkenyereségből) származó kamatjövedelmére vonatkozott, amelyhez közvetlenül vagy befektetési alapokon keresztül, illetve egyéb közbenső, nem adózó szervezeten keresztül jutottak hozzá. Az irányelv az automatikus információcserére vonatkozó rendelkezéseket vezetett be az egyik tagállamban letelepedett kifizetők által egy másik tagállamban illetőséggel bíró természetes személyek számára teljesített, megtakarításokból származó jövedelem vonatkozásában. Belgium, Luxemburg és Ausztria kivételével valamennyi tagállam késedelem nélkül az automatikus adatszolgáltatására alkalmas rendszert vezetett be. Belgium, Luxemburg és Ausztria számára átmeneti időszakot engedélyeztek; ennek során az említett országok az automatikus információszolgáltatás alkalmazása helyett forrásadót szednek be, melynek mértéke az irányelv hatályba lépését követő első három évben (2008. június 30-ig) 15 %, az azt követő három évben (2011. június 30-ig) 20 %, és az ezután következő időszakban 35 %. A szabályok előírják, hogy az ebből a forrásadóból származó bevétel 75 %-át át kell utalni a befektető illetékessége szerinti tagállamba. Belgium úgy határozott, hogy 2010. január 1-jétől leállítja az átmeneti forrásadó beszedését, és a többi tagállamhoz hasonlóan az információcserére vonatkozó előírásokat alkalmazza. Luxemburg ugyanígy tett 2015. január 1-jei kezdettel.

Öt harmadik országban, köztük Svájcban, 2005. július 1-jétől kezdve a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelvben foglaltakkal egyenértékű intézkedéseket vezettek be az Unióban illetékességgel bíró természetes személyek számára az érintett országokban teljesített, megtakarításokból származó jövedelem vonatkozásában. Az Unió tagállamainak tíz (a Holland Antillák felbomlását követően tizenkét) függő vagy társult területén az irányelvben foglaltakkal megegyező intézkedéseket kezdtek alkalmazni a fenti időponttól kezdve az egyes joghatóságok és az egyes tagállamok által aláírt kétoldalú megállapodások keretében. Saint-Barthélemy jogállásának megváltozása nyomán Franciaország kötelezettséget vállalt arra, hogy Saint-Barthélemy egyaránt alkalmazni fogja mind a megtakarítások adóztatásáról szóló

irányelv, mind pedig az igazgatási együttműködésről szóló irányelv jelenlegi és jövőbeli rendelkezéseit.

A megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv első felülvizsgálatát követően a Bizottság 2008 novemberében számos módosításra tett javaslatot azzal a céllal, hogy felszámolja a meglévő kiskapukat, és hatékonyabbá tegye az adókikerülés megelőzését. A javasolt módosításokkal a Bizottság javítani kívánta az irányelvet, valamint megerősíteni azokat az intézkedéseket, amelyekkel biztosítható a kamatfizetés megadóztatása. A közvetítő szervezetekre vonatkozó rendelkezések hatályát ezért kiterjesztették. A javaslat emellett kiterjesztette az irányelv hatályát a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokkal egyenértékű eszközökből származó jövedelemre is, azaz az innovatív pénzügyi termékekre és bizonyos életbiztosítási termékekre. A Tanács a módosításokat a 2014. március 24-i 2014/48/EU irányelv¹ (a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv módosításáról szóló irányelv) keretében fogadta el. Az említett irányelv 2. cikke előírja, hogy a tagállamoknak 2016. január 1-jéig el kell fogadniuk és közzé kell tenniük azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az irányelvnek megfeleljenek. A tagállamok 2017. január 1-jétől lennének kötelesek ezen rendelkezések alkalmazására.

Az Európai Tanács 2014. március 21-i ülésén felkérte a Tanácsot, hogy fogadja el hivatalosan a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv módosításáról szóló irányelvet, és megállapította, hogy a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) által jelenleg kidolgozás alatt álló nemzetközi standard jelenti azt a módszert, amelyet az Unió határain belül az automatikus információcserére alkalmazni kell majd. Az Európai Tanács ezért felszólította a Tanácsot, hogy gondoskodjon arról, hogy a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv módosított szövegének elfogadásával az uniós jog 2014 végére teljes mértékben megfeleljen az új nemzetközi standardnak.

2013. június 12-én a Bizottság ténylegesen módosításokat terjesztett elő az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló 2011/16/EU irányelv vonatkozásában. A javaslat fő célja megfelelő uniós szintű jogalap biztosítása a tagállamok számára az OECD által kidolgozás alatt álló, az automatikus információcserére vonatkozó nemzetközi standard (a továbbiakban: nemzetközi standard) alkalmazásához. A javasolt módosító irányelv alkalmazási köre nagyon széles, mivel (egyedi kivételektől eltekintve) a természetes személyek vagy nem állami szervezetek által közvetlenül vagy közvetve birtokolt pénzügyi termékek valamennyi típusára kiterjed. Ezt a módosító irányelvet 2014. december 9-én fogadták el – 2014/107/EU tanácsi irányelv² (a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv módosításáról szóló irányelv). Az említett irányelv 2. cikke előírja, hogy a tagállamoknak 2015. december 31-ig el kell fogadniuk és közzé kell tenniük azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az irányelvnek megfeleljenek. A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2016. január 1-től kötelesek alkalmazni, míg az információcserét 2017 szeptemberében kell elindítani. Ausztria számára – a szerkezeti különbségekből adódóan – engedélyezték a 2. cikk (2) bekezdése szerinti eltérést, ezért az ország jogosult arra, hogy az irányelv alkalmazását a többi országhoz viszonyítva legfeljebb egy évvel elhalassza. Az irányelv elfogadásakor Ausztria bejelentette, hogy nem használja ki teljes körűen az eltérést: 2017. szeptember elején a számlák korlátozott körének (csak a 2016. október 1. és 2016. december 31. közötti időszakban nyitott új

¹ A Tanács 2014. március 24-i 2014/48/EU irányelve a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK irányelv módosításáról (HL L 111., 2014.4.15., 50. o.).

² A Tanács 2014. december 9-i 2014/107/EU irányelve a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról (HL L 359., 2014.12.16., 1. o.).

számlák) esetében megkezdí az információcsere alkalmazását, míg a többi számla vonatkozásában igénybe veszi az eltérést.

A közigazgatási együttműködésről szóló irányelv módosításáról szóló irányelv által a 8. cikkbe beillesztett új (3a) bekezdés utolsó albekezdése egyértelműen kimondja, hogy a (3a) bekezdésben foglalt rendelkezések elsőbbséget élveznek a megtakarítások adóztatásáról szóló felülvizsgált irányelvvel szemben. Mivel a két irányelv között jelentős átfedések mutatkoznak, csak néhány olyan eset maradna, amelyekre a megtakarítások adóztatásáról szóló felülvizsgált irányelv továbbra is alkalmazható lenne.

A megmaradó csekély számú eset lényegében három okra vezethető vissza. Először, a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv módosításáról szóló irányelv az irányelvben szereplő fogalom meghatározás szerinti pénzügyi intézmények számára határoz meg adatszolgáltatási kötelezettséget. Ezért ez az irányelv a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelvtől eltérően nem határoz meg adatszolgáltatási kötelezettséget az olyan természetes személyek (pl. brókerek) esetében, akik adott esetben pénzügyi jövedelmet fizetnek ki. Másodszor, a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv módosításáról szóló irányelvben meghatároznak néhány kivételt bizonyos nyugdíjalapok, hitelkártya-kibocsátók, szabályozott, adókedvezménnyel összekapcsolt számlák, valamint hasonló pénzügyi intézmények és termékek esetében, amelyek az adókikerülés szempontjából csak alacsony kockázatot jelentenek. Harmadszor, a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv 4. cikkének (2) bekezdése azokra a kamatokra is kiterjed, amelyeket egy részt nem vevő joghatóság teljesített valamely tagállam jóváíraskori kifizetőjén keresztül; ezen túlmenően a megtakarítások adóztatásáról szóló felülvizsgált irányelv 2. cikkének (3) bekezdése szerinti átláthatósági („look-through”) megközelítés és 4. cikkének (2) bekezdése szerinti, a jóváíraskori kifizetőkre vonatkozó megerősített megközelítés kiterjed az „aktív” nem pénzügyi szervezetek által kifizetett jövedelemre is, amennyiben e szervezetekre nem vonatkozik adófizetési kötelezettség. Ezek a fennmaradó esetek a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelvben és a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv módosításáról szóló irányelvben meghatározott megközelítések közötti apróbb eltérésekből, valamint a két említett irányelvben meghatározott egyedi mentességekből adódnak. A közigazgatási együttműködésről szóló irányelv módosításáról szóló irányelv általános alkalmazási körére nézve csekély a jelentősége annak, hogy az említett fennmaradó esetek a szóban forgó uniós jogszabályok hatálya alá tartoznak-e vagy sem. A nemzetközi standard globális alkalmazása, valamint végrehajtásának az adóügyi átláthatósággal és információcserével foglalkozó globális fórum által gyakorolt szigorú felügyelete minimálisra fogja csökkenteni az említett fennmaradó esetekhez társítható bármely kockázatot.

Ebből következik, hogy a két jogi eszköz további párhuzamos működéséből eredő haszon csak minimális lenne. Jóllehet a fent említett, a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv módosításáról szóló irányelv által bevezetett 8. cikk (3a) bekezdésében biztosított kivételek a legtöbb esetben már elegendők lehetnének a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv szerinti adatszolgáltatás kikerüléséhez, a két, lényegében azonos hatállyal rendelkező jogi eszköz párhuzamos működése nem áll összhangban a jobb szabályozás elvével, és nem szolgálja az egyértelműség és a jogbiztonság érdekét sem. Ezenkívül a két jogrendszer párhuzamos működésének fenntartása azt jelentené, hogy két hasonló, de nem teljes mértékben összehangolt szabályrendszer vonatkozna az ügyfél-átvilágításra, az eljárási szabályokra és az adatszolgáltatási rendszerekre – mind az illetékes hatóságok felé adatot szolgáltató pénzügyi intézmények, mind pedig az illetékes hatóságok egymás közötti információcsere tekintetében. Ennek költségei jelentősen meghaladják azt a hasznot, amelyet a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv által biztosított kiegészített alkalmazási kör jelent.

Annak biztosítására, hogy egyetlen standardot kelljen alkalmazni az Unió belüli automatikus információcserére, valamint az olyan helyzetek elkerülése érdekében, ahol két standard párhuzamosan érvényesül, a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelvet hatályon kívül kell helyezni.

Annak érdekében, hogy az adatszolgáltatás szabályozása terén ne maradjanak hiányosságok, a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv hatályon kívül helyezését megfelelően össze kell hangolni a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv módosításáról szóló irányelv alkalmazásának időzítésével, különös tekintettel az alkalmazás határidejének Ausztria esetében történt meghosszabbítására.

Mivel ennek az irányelvre irányuló javaslatnak a célját, nevezetesen a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelvnek a szerzett jogok védelméhez és az Ausztria számára a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv módosításáról szóló irányelvben engedélyezett eltérés figyelembevételéhez szükséges átmeneti kivételek meghatározása mellett történő hatályon kívül helyezését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a szükséges egységesség és hatékonyság miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritási elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez az irányelvre irányuló javaslat nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

Az Európai Tanács 2014. március 21-i következtetései, valamint a Gazdasági és Pénzügyi Tanács 2014. december 9-i nyilatkozata azt bizonyítja, hogy a tagállamok egyértelműen azt részesítenék előnyben, ha csak egyetlen standardot kellene alkalmazni a pénzügyi jövedelemre vonatkozó automatikus információcserére. Ezt a standardot mostanra teljes egészében végrehajtották a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv módosításáról szóló irányelv által.

A megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásával foglalkozó bizottsági szakértői csoport ülésein a szakértők hangsúlyozták annak fontosságát, hogy egyetlen rendszer szabályozza az információknak a közvetlen adózás céljából történő automatikus bejelentését. A szakértők kifejtették, hogy az általuk képviselt felek – uniós pénzügyi intézmények és közvetítők – el kívánják kerülni az adatszolgáltatási rendszerek párhuzamos működését. A szakértői csoport arról is tájékoztatott, hogy az ágazat az adójogszabályoknak a külföldi számlával rendelkező adóalanyok általi betartásáról szóló amerikai törvénynek (FATCA – Foreign Account Tax Compliance Act) megfelelő adatszolgáltatásra való felkészülésként új IT-rendszereket vezetett be, illetőleg adaptálta a meglévőket; a szakértői csoport hangsúlyozta annak szükségességét, hogy a számlainformációk automatikus cseréjére vonatkozó jövőbeli uniós jogszabályokat összehangolják a pénzügyi számlák adataira vonatkozó automatikus információcserét szabályozó, az OECD által kidolgozott nemzetközi standarddal (amely maga is a FATCA keretében kidolgozott, ügyfél-átvilágításra vonatkozó elveken alapul) annak érdekében, hogy csökkentsék az adminisztratív terheket.

A fentiekben vázoltak szerint, a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv hatályon kívül helyezése vagy nem, vagy csak nagyon csekély mértékben érintené a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv módosításáról szóló irányelv szerinti automatikus információcsere hatékonyságát, és lényegében a jobb szabályozást elősegítő intézkedésnek minősül. Következésképpen nem került sor hatásvizsgálat készítésére.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

Az 1. cikk hatályon kívül helyezi az irányelvet, és a hatályon kívül helyezést összehangolja a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv módosításáról szóló irányelv tagállamok általi alkalmazásával.

Az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontja és az 1. cikk (1) bekezdésének b) pontja tartalmazza az adatszolgáltatásra és az információcserére vonatkozó legfontosabb kötelezettségeket, amelyeket a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv 4. cikkének (2) bekezdése, illetve 8. cikke és 9. cikke határoz meg.

Az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontja úgy rendelkezik, hogy a gazdasági szereplők és az ezek letelepedési helye szerinti tagállamok bejelentik és kicserélik a 2015. év tekintetében összegyűjtött információkat. Ezek az információk, amelyeket a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv 9. cikkében meghatározott határidő szerint az adóév végét követő hat hónapon belül kell bejelenteni, a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv 4. cikkének (2) bekezdése szerinti, más tagállamban letelepedett jóváíráskori kifizetőkre vonatkoznak. Az említett határidő a tagállamok többsége esetében 2016. június 30., míg az Egyesült Királyság esetében 2016. október 5. Az alkalmazás időtartalmát ezért úgy hosszabbították meg, hogy az magában foglalja az Egyesült Királyság esetében meghatározott határidőt is. Az ütemezés ezen időpontot követően is lehetőséget ad a nyomon követésre és a korrekciókra.

A 1. cikk (1) bekezdésének b) pontja úgy rendelkezik, hogy a gazdasági szereplők és a kifizetők, valamint az ezek letelepedési helye szerinti tagállamok jelentik és kicserélik a 2015. év tekintetében összegyűjtött információkat, méghozzá a 9. cikk értelmében az adóév végét követő hat hónapon belül, amely a legtöbb tagállam esetében 2016. június 30., míg az Egyesült Királyság esetében 2016. október 5. Az alkalmazás időtartalmát ezért meghosszabbították 2016. október 5-ig, hogy az magában foglalja az Egyesült Királyság esetében meghatározott határidőt is. Az ütemezés ezen időpontot követően is lehetőséget ad az információk kiegészítésére és a korrekciókra.

Az 1. cikk (2) bekezdése egyedi rendelkezéseket tartalmaz, amelyeket Ausztriának kell végrehajtania.

Ausztria a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv módosításáról szóló irányelvet később kezdi alkalmazni, és a késedelem mértéke az esetek nagy részében egy év. Mindazonáltal az irányelv 2014. december 9-i elfogadásának idején Ausztria kötelezettséget vállalt arra, hogy ugyan csak a számlák egy korlátozott körének (csak a 2016. október 1. és 2016. december 31. közötti időszakban nyitott új számlák) esetében, de már 2017-ben megkezdje az információcsere alkalmazását, míg a többi számla vonatkozásában igénybe veszi az eltérést. Ezért a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelvet Ausztria általában véve egy évvel tovább köteles alkalmazni, ami alól kivételt képez a számlák azon korlátozott köre, amely esetében az adatszolgáltatásra 2017-ben már a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv hatálya alatt kerül majd sor. Luxemburgtól eltérően Ausztria nem jelezte, hogy már az említett irányelv 10. cikkében meghatározott átmeneti időszak vége előtt alkalmazná a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv szerinti automatikus információcserét. Az sem feltételezhető, hogy az átmeneti időszak végére vonatkozó feltételek teljesülnek addig az időpontig, amikor Ausztria alkalmazni kezdi a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv módosításáról szóló irányelvet. Ezért az 1. cikk (2) bekezdése alkalmazásában feltételezzük, hogy Ausztria 2016-ban is alkalmazni fogja a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv szerinti átmeneti forrásadót, ami alól kivételt képez a számlák azon korlátozott köre, amely esetében az adatszolgáltatásra 2017-ben már a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv hatálya alatt kerül majd sor.

Ennek megfelelően az 1. cikk (2) bekezdésének a) pontjában utalás történik Ausztria, valamint az Ausztriában letelepedett kifizetők mögöttes kötelezettségeire, miszerint a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv 12. cikkével összhangban átutalják a kamatkifizetésekre kivetett, 2016-ban visszatartott forrásadót.

Ausztriának emellett – gazdasági szereplői által – teljesítenie kell a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv 4. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdése szerinti adatközlési kötelezettségét is olyan esetekben, amikor a szervezet, amely kamatfizetésben részesül az említett gazdasági szereplők által, ugyanezen irányelv 11. cikkének (5) bekezdése szerint hivatalosan hozzájárult ahhoz, hogy neve, címe és a részére kifizetett vagy a részére jóváírt kamat teljes összege ezen irányelv 4. cikke (2) bekezdésének utolsó albekezdése szerint közlésre kerüljön. Az ezt biztosító vonatkozó rendelkezés ezen javaslat 1. cikke (2) bekezdésének b) pontjában található.

Ezenfelül abban az esetben, ha Ausztria biztosítja a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv 13. cikke (1) bekezdésének a) pontjában megállapított eljárást, teljesíteni kell Ausztria kötelezettségeit, valamint az ott letelepedett kifizetők mögöttes kötelezettségeit a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv II. fejezete szerinti információszolgáltatás tekintetében. Az ezt biztosító vonatkozó rendelkezés ezen javaslat 1. cikke (2) bekezdésének c) pontjában található.

Az 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségeket Ausztriában az adóév végét követő hat hónapon belül, azaz 2017. június 30-ig kell teljesíteni.

Az 1. cikk (3) bekezdése rögzíti, hogy a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv alkalmazásának meghosszabbítása alól kivételt képez a számlák azon korlátozott köre, amelyre 2016. október 1-jétől kezdődően vonatkozik az ügyfél-átvilágítás, és amely tekintetében az adatszolgáltatásra 2017-ben már a közigazgatási együttműködésről szóló irányelvnek a kapcsolódó módosító irányelv szerint módosított változata szerint kerül sor.

Az a 27 tagállam, amely 2016. január 1-jétől kezdődően alkalmazza a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv módosításáról szóló irányelvet, a területén illetőséggel bíró haszonhúzóknak számára még a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv 13. cikkének (2) bekezdése szerinti igazolást köteles kiállítani. Mivel az igazolás alkalmazhatóságának utolsó napja az a nap, amikor Ausztria utolsó alkalommal alkalmazhatja a forrásadót a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv szerint, a javaslat 1. cikke (1) bekezdésének c) pontjában rögzített időpont 2016. december 31. Mivel Luxemburg a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelvet 2015. január 1-jétől kezdődően anélkül alkalmazza, hogy közben forrásadót vetne ki, Ausztria az egyetlen olyan tagállam, amely 2015-ben és 2016-ban forrásadót vet ki a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv szerint.

A megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv szerinti átmeneti forrásadó kivetése miatti kettős adóztatás elkerülésére vonatkozó szabályokat a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv módosításáról szóló irányelv alkalmazásának kezdetén túl is meg kell hosszabbítani. Az adott tagállamban, amely a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv 14. cikkének megfelelően beszámítást vagy visszatérítést biztosít, az említett rendelkezés alkalmazását – a nemzeti szabályok fenntartása mellett – adott esetben jóval azon a napon túl kell meghosszabbítani, amelyen a forrásadót utolsó alkalommal alkalmazzák, ami az Ausztria által kivetett forrásadó esetében 2016. december 31. (lásd a javaslat 1. cikke (1) bekezdésének d) pontját). Ez egy átmeneti intézkedés, amely a haszonhúzóknak a megtakarítások adóztatásáról szóló irányelv 14. cikke szerinti szerzett jogait védi, a haszonhúzóknak illetékessége szerinti tagállam tekintetében.

A 2. cikk rendelkezik arról, hogy az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzétételét követő huszadik napon lép hatályba.

Az 3. cikk megállapítja, hogy az irányelv címzettjei a tagállamok.

4. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

A javaslatnak nincs költségvetési vonzata.

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE**a 2003/48/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 115. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Európai Tanács 2000. június 20-i ülésén elért konszenzusra építve, miszerint a releváns információkat adózási célokra a lehető legszélesebb körűen meg kell osztani, a tagállamok 2005. július 1-je óta alkalmazzák a 2003/48/EK tanácsi irányelvet³ azzal a céllal, hogy lehetővé váljon az egyik tagállamban haszonhúzóknak minősülő, de adózás szempontjából egy másik tagállamban illetőséggel bíró természetes személy megtakarításokból származó kamatjövedelmének az utóbbi tagállam törvényeinek megfelelő tényleges adóztatása, és ezáltal megszűnjön a tagállamok közötti tőkemozgások belső piaccal összeegyeztethetetlen torzulása.
- (2) A határokon átnyúló adócsalás és adókikerülés által támasztott kihívások globális jelentősége az Unión kívül és belül egyaránt komoly aggodalomra ad okot. A be nem vallott és adózatlan jövedelem számottevően csökkenti a nemzeti adóbevételeket. Az Európai Tanács 2013. május 22-én üdvözölte azokat az erőfeszítéseket, amelyeket a G8, a G20, valamint a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tesz egy nemzetközi standard kidolgozása érdekében.
- (3) A 2011/16/EU irányelv⁴ a határokon átnyúló adócsalás és adókikerülés elleni küzdelem céljából előírja bizonyos információk kötelező automatikus cseréjét a tagállamok között, továbbá az alkalmazási kör lépésről lépésre történő kiterjesztését a jövedelem és tőke újabb kategóriáira.
- (4) 2014. december 9-én a Tanács elfogadta a 2011/16/EU irányelvet módosító 2014/107/EU irányelvet⁵, amely az automatikus információcserét – összhangban az OECD Tanácsa által 2014 júliusában kibocsátott nemzetközi standarddal –

³ A Tanács 2003. június 3-i 2003/48/EK irányelve a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról (HL L 157., 2003.6.26., 38. o.).

⁴ A Tanács 2011. február 15-i 2011/16/EU irányelve az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/99/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2011.3.11., 1. o.).

⁵ A Tanács 2014. december 9-i 2014/107/EU irányelve a 2011/16/EU irányelvnek az adózás területére vonatkozó kötelező automatikus információcsere tekintetében történő módosításáról (HL L 359., 2014.12.16., 1. o.).

kiterjesztette a jövedelmek teljes skálájára, és koherens, következetes és átfogó uniós szintű megközelítést biztosított a pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk belső piacon megvalósuló automatikus cseréje vonatkozásában.

- (5) A 2014/107/EU irányelv alkalmazási köre általában tágabb, mint a 2003/48/EK irányelvé, és előírja, hogy azokban az esetekben, amikor az alkalmazási kör tekintetében átfedés mutatkozik a két irányelv között, a 2014/107/EU irányelv az irányadó. Még mindig vannak olyan fennmaradó esetek, amelyekre egyébként csak a 2003/48/EK irányelv lenne alkalmazható. A fennmaradó esetek a két irányelvben alkalmazott megközelítések közötti csekély eltérésből, valamint a különböző egyedi kivételekből adódnak. Amikor az említett, korlátozott számú esetben a 2003/48/EK irányelv alkalmazási köre kívül esik a 2014/107/EU irányelv alkalmazási körén, továbbra is a 2003/48/EK irányelv vonatkozó rendelkezéseit kellene alkalmazni, ami az Unión belül két adatszolgáltatási standard alkalmazását eredményezné. Az említett kettős adatszolgáltatásból adódó kisebb előnyöket ugyanakkor háttérbe szorítja a jelentős költségvonzat.
- (6) Az Európai Tanács 2014. március 21-én felkérte a Tanácsot annak biztosítására, hogy a vonatkozó uniós jog teljes mértékben feleljen meg az automatikus információcserére vonatkozó, az OECD által kidolgozott új nemzetközi standardnak. Ezenkívül a 2014/107/EU irányelv elfogadásakor a Tanács felkérte a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a 2003/48/EK irányelv hatályon kívül helyezésére, valamint az említett hatályon kívül helyezés összehangolására a 2014/107/EU irányelv 2. cikkében meghatározott alkalmazási időponttal, kellő figyelemmel az abban Ausztria részére engedélyezett eltérésre. Következésképpen a 2003/48/EK irányelvet Ausztria esetében további egy éves időszakra kell alkalmazni. Tekintettel a Tanács álláspontjára, a 2003/48/EK irányelv hatályon kívül helyezésére azért lenne szükség, hogy elkerülhető legyen a kettős adatszolgáltatási kötelezettség, és hogy mind az adóhatóságok, mint a gazdasági szereplők költségeket takaríthassanak meg.
- (7) A 2003/48/EK irányelvet módosító 2014/48/EU irányelv⁶ 2. cikke értelmében a tagállamok 2016. január 1-ig elfogadják és kihadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. Ezeket a rendelkezéseket 2017. január 1-jétől alkalmazzák. A 2003/48/EK irányelv hatályon kívül helyezésével a 2014/48/EU irányelvet már nem kellene átültetni.
- (8) Annak biztosítására, hogy a pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus szolgáltatása zökkenőmentesen folytatódjon, a 2003/48/EK irányelv hatályon kívül helyezése a 2014/107/EU irányelv 2. cikkében meghatározott alkalmazási időponttal egy napon lép hatályba.
- (9) A 2003/48/EK irányelv hatályon kívül helyezése ellenére a kifizetők, a gazdasági szereplők és a tagállamok által a hatályon kívül helyezés napjáig összegyűjtött információkat az eredetileg tervezettek szerint kell feldolgozni és továbbítani, továbbá teljesíteni kell az említett időpontig felmerült kötelezettségeket.
- (10) A 2003/48/EK irányelv 10. cikkében említett átmeneti időszakban kivetett forrásadó vonatkozásában a tagállamok a haszonhúzóknak szerzett jogainak védelme érdekében továbbra is kötelesek az eredetileg tervezettek szerint beszámítást vagy visszatérítést

⁶ A Tanács 2014. március 24-i 2014/48/EU irányelve a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK irányelv módosításáról (HL L 111., 2014.4.15., 50. o.).

biztosítani, valamint kérésre olyan igazolásokat kiadni, amelyek alapján a haszonhúzók esetében nem kerül sor forrásadó kivetésére.

- (11) Figyelembe kell venni azt a tényt, hogy Ausztria számára – a szerkezeti különbségekből adódóan – engedélyezték a 2014/107/EU irányelv 2. cikkének (2) bekezdése szerinti eltérést, ami alapján Ausztria az alkalmazás kezdetét legfeljebb egy évvel elhalaszthatja. Az irányelv elfogadásakor Ausztria bejelentette, hogy nem veszi igénybe teljes körűen az eltérést. Ehelyett 2017 szeptemberétől kezdődően a számlák korlátozott körének esetében már alkalmazza az információcserét, míg más esetekben továbbra is igénybe veszi az eltérést. Ezért külön rendelkezést kell hozni annak biztosítására, hogy Ausztria és az ott letelepedett gazdasági szereplők az eltérés időtartama alatt továbbra is alkalmazzák a 2003/48/EK irányelv rendelkezéseit, kivéve azon számlák esetében, amelyek már a 2011/16/EU irányelv módosításáról szóló 2014/107/EU irányelv hatálya alá esnek.
- (12) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, ezen belül a személyes adatok védelméhez fűződő jogot, és ezen irányelv semelyik eleme nem csökkentheti vagy szüntetheti meg az ezeket a jogokat.
- (13) Mivel ennek az irányelvre irányuló javaslatnak a célját, nevezetesen a 2003/48/EK irányelvnek a szerzett jogok védelméhez és az Ausztria számára a 2014/107/EU irányelvben engedélyezett eltérés figyelembevételéhez szükséges átmeneti kivételek meghatározása mellett történő hatályon kívül helyezését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért a szükséges egységesség és hatékonyság miatt az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritási elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez az irányelvre irányuló javaslat nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (14) Mindezek miatt a 2003/48/EK irányelvet hatályon kívül kell helyezni,
- ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

- (1) A 2003/48/EK irányelv 2016. január 1-én hatályát veszti.
- A 2006/98/EK irányelv⁷ által módosított 2003/48/EK irányelv szerinti alábbi kötelezettségek azonban továbbra is alkalmazandók:
- a) a tagállamok és az ott letelepedett gazdasági szereplők a 2003/48/EK irányelv 4. cikke (2) bekezdésének második albekezdése szerinti kötelezettségeit továbbra is alkalmazni kell 2016. október 5-ig, illetve mindaddig, amíg a szóban forgó kötelezettségek nem teljesültek;
- b) a kifizetők 8. cikk szerinti és a kifizetők tagállamainak 9. cikk szerinti kötelezettségeit továbbra is alkalmazni kell 2016. október 5-ig, illetve mindaddig, amíg a szóban forgó kötelezettségek nem teljesültek;
- c) a haszonhúzók illetősége szerinti tagállamok 13. cikk (2) bekezdése szerinti kötelezettségeit 2016. december 31-ig továbbra is alkalmazni kell;

⁷

A Tanács 2006. november 20-i 2006/98/EK irányelve az adózás területén elfogadott egyes irányelveknek Bulgária és Románia csatlakozására tekintettel történő kiigazításáról (HL L 363., 2006.12.20., 129. o.)

- d) a haszonhúzókat illető szerinti tagállamok 14. cikk szerinti kötelezettségeit a 2016-ban és az azt megelőző években kivetett forrásadó tekintetében továbbra is alkalmazni kell mindaddig, amíg a szóban forgó kötelezettségek nem teljesültek.
- (2) E cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, a 2006/98/EK irányelv által módosított 2003/48/EK irányelvet Ausztria esetében 2016. december 31-ig továbbra is teljes egészében alkalmazni kell, a következők kivételével:
- a) Ausztria kötelezettségei és az ott letelepedett kifizetők és gazdasági szereplők mögöttes kötelezettségei a 12. cikknek megfelelően, amely kötelezettségeket továbbra is alkalmazni kell 2017. június 30-ig, illetve mindaddig, amíg nem teljesültek;
- b) Ausztria és az ott letelepedett gazdasági szereplők a 4. cikk (2) bekezdésének második albekezdése szerinti kötelezettségei, amelyeket továbbra is alkalmazni kell 2017. június 30-ig, illetve mindaddig, amíg a szóban forgó kötelezettségek nem teljesültek;
- c) Ausztria kötelezettségei és az ott letelepedett kifizetők mögöttes, a 13. cikkben említett eljárásokból közvetlenül vagy közvetve eredő kötelezettségei, amelyeket továbbra is alkalmazni kell 2017. június 30-ig, illetve mindaddig, amíg a szóban forgó kötelezettségek nem teljesültek.
- (3) E cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, a 2006/98/EK irányelv által módosított 2003/48/EK irányelv nem alkalmazandó 2016. október 1. után a kamatfizetésekre azon számlák vonatkozásában, amelyek esetében a 2011/16/EU irányelv I. és II. mellékletében foglalt adatszolgáltatási és átvilágítási kötelezettségek teljesültek, és amelyek esetében Ausztria automatikus csere útján közölte a 2011/16/EU irányelv 8. cikkének (3a) bekezdésében említett információkat a 2011/16/EU irányelv 8. cikk (6) bekezdésének b) pontjában megállapított határidőn belül.

2. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

3. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*